

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп1 19/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтеву тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Гж 172/20 од 12.06.2020. године, на седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Гж 172/20 од 12.06.2020. године.

Образложење

Основни суд у Чачку, пресудом П 1436/17 од 18.09.2019. године, обавезао је тужене да солидарно исплате тужиоцу на име накнаде штете износ од 32.896,40 динара, са законском затезном каматом од 16.05.2019. године до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, у делу којим је тражио да се тужени обавезу да тужиоцу на име накнаде штете преко износа досуђеног ставом првим изреке пресуде солидарно исплате износ од још 203.779,60 динара, са законском затезном каматом од 09.11.2013. године до исплате и у делу захтева за законску затезну камату на износ досуђен ставом првим изреке пресуде од 32.896,40 динара од 09.11.2013. године до 15.05.2019. године (став други изреке). Обавезао је тужене да солидарно накнаде тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 46.432,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став трећи изреке).

Виши суд у Чачку, пресудом Гж 172/20 од 12.06.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Чачку П 1436/17 од 18.09.2019. године, у ставу другом и трећем изреке.

Тужилац је лично поднео захтев за преиспитивање правноснажне другостепене пресуде Вишег суда у Чачку Гж 172/20 од 12.06.2020. године.

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне пресуде на основу одредбе члана 421. став 1, а у вези одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13

-УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), утврдио да захтев тужиоца за преиспитивање правноснажне другостепене пресуде није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. ЗПП је прописано да, против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Одредбом члана 422. став 2. ЗПП, да, ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни касациони суд ће да га одбаци решењем.

Према томе, како је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде поднет од стране тужиоца лично, а не од стране Републичког јавног тужиоца, то захтев није дозвољен на основу одредбе члана 421. став 1, а у вези одредбе члана 422. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић